

sige til den ærede Ordfører for Forslagsstillerne: de ønsker at have Ekspropriationsretten med i Baglommen, naar de skal ud at købe Jord, og naar de saa ikke kan faa Jorden til den Pris, der synes dem selv passende, trækker de denne Ekspropriationsret frem af Lommen og siger: Vel, saa eksproprierer vi. Men den Slags Løjer vil vi nu ikke være med til fra vor Side.

Den ærede Ordfører for Forslagsstillerne mente, at han hos mig vilde kunne finde Støtte med Hensyn til at skaffe Tillægs-lodder. Jeg maa gøre den ærede Ordfører opmærksom paa, at vi fra det ærede Medlem Hr. Niels Frederiksen i Gaar fik en bestemt Erklæring om, at man indenfor Jordlovsudvalget havde truffet og realiseret den Bestemmelse, at man i den Udstrækning, man overhovedet kunde, vilde give Tillægs-lodder til de saakaldte indelukkede Brug, idet man købte Jord, hvis man kunde komme af Sted med det, og lod disse Brug faa den, og det praktiserer man paa den efter min Mening udmærkede Maade, at disse Tillægs-lodder bliver givet som ren Ejendom. Jeg tror nu ikke, det er i Overensstemmelse med Loven, men som jeg sagde i Gaar, det er noget, Jordlovsudvalget maa om, og finder vi Anledning til at paatale det, saa paataaler vi det ved Lejlighed. Det ærede Medlem Hr. Niels Frederiksen forklarede, at der blev indestaaende en første Prioritet i denne Tillægsjord, og saa blev der truffet den Bestemmelse, at den ikke maatte bortsælges fra den Lod, hvortil den blev lagt, men selve den Lod, der bestaar af den oprindelige Jord og Tillægsjorden, kunde frit sælges til hvem som helst. Jeg kan, som sagt, ikke indse, at det er i Overensstemmelse med Loven af 4. Oktober 1919, men jeg er glad ved, at Loven bliver praktiseret paa denne Maade, for det er den eneste virkelig sunde Maade, denne Lov overhovedet lader sig praktisere paa.

Ligeledes er jeg taknemmelig for, at den ærede Ordfører aabent erkendte, at det, man kom ind paa i 1919, var Statsfæste. Men hvis den ærede Ordfører vil slaa tilbage og se alt, hvad der blev sagt fra Socialdemokratiets Side under Jordlovens Behandling i 1919—20, vil han ingen Steder finde, at man fra den Side erkendte, at det var Statsfæste. Nej, den Gang var Socialdemokraterne enige med de Radikale om, at dette var lige saa godt Selveje som de Brug, der blev oprettet efter Statshusmandsloven, og de kunde frit afhænde dem til hvem som helst.

Saa sagde den ærede Ordfører, at den Jordlovgivning, man havde været inde paa,

dækkede kun Dagen og Vejen, men løste ikke Jordspørgsmaalet. Ja, heri er jeg fuldstændig enig med det ærede Medlem. Det har vi fra vor Side gjort gældende lige fra den første Dag, vi diskuterede denne Jordreform. Vi har gjort opmærksom paa, at Jordspørgsmaalet slet ikke løstes derigen-nem. Det var kun Lapperier, og vi har fra vor Side indvendt, at det var den Slags Lapperier, vi maatte fraraade, for disse Love vilde ikke virke til Samfundets Bedste, ja, ikke en Gang til de Menneskers Bedste, som kom i Besiddelse af Jorden. Vi stillede den Gang et Forslag til en Løs-ning af Jordspørgsmaalet en Gang for alle, men det ærede Medlem Hr. Olufson og hans Parti havde — i alt Fald tilsyneladende — ikke nogen Interesse for at faa dette Spørgsmaal løst endeligt og godt. Vi fra vor Side maa meget fraraade at gaa til en saadan Lovgivning som den, der rummes i dette Lovforslag, og jeg vil altsaa ogsaa mene, at efter den Modtagelse, Lovforslaget har faaet fra anden Side, er dette umulig-gjort paa Forhaand.

Angaaende det andet Lovforslag om Vilkaar for Overtagelse af Jorder i offentligt Eje, som der staar, skal jeg tillade mig at udtale, at det gaar i det store og hele ud paa at slaa fast, at det drejer sig om Fæsteforhold og ikke som Selveje. Dette gøres paa den i og for sig ret tiltalende Maade, at man alle Vegne, hvor der staar „Bortsalg“, skriver „Overtagelse“, hvor der staar „at bortsælge“, skriver „at afhænde“, hvor der staar „Ejendom“, skriver man „Brug“, hvor der staar „Køberen“, skriver man „Brugeren“, og saa kommer man endelig med den socialdemokratiske og radikale Kæphest, idet man retter „Ejen-domsskyld“ til „Grundskyld“. For saa vidt kunde jeg altsaa have sluttet mig hertil, idet jeg mener, at der er noget vist tiltalende i, at der i Loven virkelig ogsaa skrives, hvad det er, der menes. Men naar man saa gaar til yderligere Ændringer, som gaar ud paa, at man skal give hele Byggesummen som Laan i Stedet for at give $\frac{9}{10}$, maa jeg ligesom den højtærede Landbrugsminister udtale, at det rummer en stor Fare; thi det er rigtigt, at da vi behandlede disse Love, blev Kravet om denne Tiendedel netop stillet, for at man kunde være vis paa, at disse Mennesker havde Sparsom-melighedssans. Derfor mener vi, at det er en stor Fejl, at man nu vil bort fra dette.

Men der er ogsaa andre Ændringer, der er af ret stor Betydning. Socialdemokratiet foreslaar saaledes i § 6 den samme Affattelse af Loven, som den fik i 1920. Det drejer sig